

בצורך של פרוגרמה. אינו טבור כמוהו. הכרחי להגיד מה אנו רוצים ומה אנו לא רוצים.

ליפשיץ מסר לי דבר הוועדה שהוא הכין.

אחריהם בא שמעון. בארץ נמצא רוברט סולד. שמעון רוצה לצאת לגנף למכון מדעי

בינלאומי. יגאל ידין, מ. שמירא, פנחס רוזן וי. בן אהרון רוצים לחכין משהו ליום הולדתו.

יצחק רבין מתפעל מיחס ארצות אסיה לישראל: דיבר עם נסיך קמבודיה, אם מנהיג סינגפור, עם

נשיא מיליפינים (מרקוס) עם אנשי חיילנד. עם נה וין (זה שאל עלי על שמעון ופעל בולדה)

שמעון בחשובה לשאלתי מה קרה בוועדה חו"ב בדיון על "המחדל הכמחוני": בחל הציע להזמין אוהי,

אולם היו"ר, דוד הכהן מיכס שלא להזמין. כשנשאל על כך בקול ישראל ענה: עמה זאת לא להעמיד

אח אשכול בכצב לא נוח. הוא מציע לדרוש מוולפסון סכום כסף לעבד חכניה כלכלית למדינה.

בשחים יצאתי לבדי לחנכת קריה וולפסון, בכניסה לחיפה היו מעצורים מצד ההכנות למצעד.

הנאומים נמשכו שעה (רב מקומי, אבן, גולדשטיין, וולפסון) בחמש חזרות הבייתה.

כתבתי מכתבים לחברי הממשלה בדוק לא אשתחף במצעד. שלחתי המכתב לעחונים.

21.4.66, יום ה'

רשימתי (חשובה למ. אסף) הופיעה הבוקר בדבר. כמו כן הדמיסו כל העחונים מכתבי לחברי

הממשלה.

בא לבקרנו זאב לויין, שניהל המחלקה הסדינית בהסדרות ונחמנה לשגריר בקניה

(ניירובי). יש שם ישראלים - נכדי אנשי בילו. אם כי מדברים עברית בביחם - בניהם נוסעים

ללמוד לאנגליה.

אחר כך בצה הנה בנשוב, עיראקשה, מורה לאנגליה. המציאה שיטה ללמד אנגליה בב"ס יסודי

ע"י ניקוד - שיקל על הילד קריאה. איך לקרוא a, u, θ , אם לבטא w וכדומה. רוצה

שבמדרשה יבחנו השיטה. אמרתי לה שבמדרשה יש רק ב"ס תיכון, ושיטה זו לא נחוצה להם. אם

הזדמן עם זיאמה אומר לו שיטיל על אחד מעובדיו שמספל בחינוך יסודי (מחחילים ללמד אנגלית

בכיתה ו' שיבחן שיטתה.

בערב בא אצלי מנשה קשפיטסקי, יהודי מברזיל ואשתו (בויה) לדבריו השחיתות בברזיל ובכל ארצות אמריקה הלטינית, מלבד אולי שתיים שלוש ארצות, היא איזמה. שלים הצבא ממשפחות עשירות. העוני עצום, עם הארצות גדולה. 70% ויותר אינם יודעים קרוא וכחוב.

22.4.66, יום ו'

בבוקר ישיבת הוועדה המדינית אחר כך פגישות. גם בדבר וגם בהארץ הופיעו התקפות על מכתבי לחברי הממשלה (נגד החרם על ירושלים) בדבר עונה לי "השר מ. כרמל", כ"הארץ" מאמר ראשי בעהון, חריף וטפשי. אענה לשניהם.

23.4.66

כתבתי חשובה לשר מ. כרמל ולמאמר המערכת, מלכה העתיקה וביקשתי את חיים להמציא לעתונים, אחרי הצהרים עלינו לירושלים.

סלמנתי בירושלים לנשיא כי יש ברצוני להזמין את המשתתפים בחיבור הספר "היהודים בארצם" לדון על הוצאה עברית מורחבת. הצעתי לו שהוא יזמין למחר בשתיים עשרה את דינור, אהרונז, תלמידו של גוסמן שחיקן את מאמרו. זלמן הסכים ויודיע לי מחר בבוקר אם הישיבה תחקיים.

סעדנו ארוחת הערב אצל חדי. זה ביקש ממני לקבל מחר את שולמן - עסקן יהודי-סארה"ב,

לשיחה במלון. באו אסאגא ראובן מס ועוד אחדים ובשמונה וחצי אצל הלכנו לבית העם לעצרת הזכרון. המון רב צבא על האולם ואי אפשר היה להכנס. מקהלת ילדים שרו, ואחדים - ביניהם גם אנכי נאמו, ובמשך שעה - נסתיים הכל.